

АТОМНИК

України

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

№15 (1190) 24 липня 2025 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ЮРИДИЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Наші юристи роз'яснюють нюанси оформлення відпустки за сумісництвом

сторінка 2

ЛІДЕРСЬКА ПОЗИЦІЯ

Інтерв'ю з головою ППО «Атоменергомаш» Романом Макодаєм про профспілкову роботу і роль молоді

сторінка 3

АТОМНИЙ СПОРТ

Кращий бомбардир з міні-футболу Олександр Ганул розповідає про шлях до перемоги

сторінка 4

ВИЗНАЧЕННЯ КРАЩИХ

Змагайся, щоб зростати: стартували конкурси профмайстерності

На Південноукраїнській АЕС розпочалися щорічні конкурси професійної майстерності серед молодих працівників. Молоді фахівці підприємства з дев'яти технічних спеціальностей планують довести: майбутнє енергетики — у надійних руках. Вік претендентів на звання кращого — до 35 років включно.

ДВА ЕТАПИ — ОДНА МЕТА

Конкурси фахової майстерності традиційно складаються з двох етапів, кожен з яких розкриває свою сторону професіоналізму. На теоретичному етапі учасники демонструють ґрунтовні знання нормативної документації, стандартів якості, інструкцій з охорони праці та специфіки власної професії. Практична частина конкурсу наближена до реальних виробничих умов. Учасники виконують типові робочі завдання, де на перший план виходять технічна точність, швидкість реагування, впевненість у діях та дотримання правил безпеки. Саме в цих умовах проявляється справжня майстерність — не на папері, а у справі.

Текст Анастасії ЧАБАНЮК. Фото Ольги МИХАЙЛОВОЇ

СТАВКА НА МОТИВАЦІЮ ТА ЯКІСТЬ

У 2025 році конкурси профмайстерності на ПАЕС отримали додатковий акцент на мотиваційну складову. Спільним рішенням адміністрації та профспілкового комітету суттєво підвищено розмір премій: 5 000 грн за I місце, 3 750 грн за II, 2 500 грн за III. Крім того, всі учасники отримують пам'ятні подарунки — фірмову іміджеву продукцію від ОМ, а переможці у кожній зі спеціальностей — сучасний нотатник із вбудованим павербанком, ручкою та USB-накопичувачем.

Та не лише преміями вимірюється важливість змагань. Конкурси на ПАЕС є ефективним інструментом кадрового розвитку. Це не просто змагання, а майданчик для раннього виявлення перспективних фахівців, потенційних наставників і нових лідерів.

ФІНАЛ — НА ХАЕС

Конкурси профмайстерності триватимуть до 1 вересня. Цього року фінал конкурсу за участю представників різних підрозділів НАЕК «Енергоатом» відбудеться на базі ХАЕС.

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Знання, що дозволяють рухатися вперед

Колегіум Атомпрофспілки, якій відбувся у Львові 10-12 липня, був присвячений підтримці роботи профспілкових організацій, що опинилися під окупацією. Захід, організований за підтримки Фонду ім. Фрідріха Еберта в Україні, зібрав 30 представників профспілкових організацій, які об'єднують тих, хто змушений був покинути рідні міста та будувати своє життя наново.

АКТУАЛЬНЕ КОЛО ПРОБЛЕМ

Вітаючи учасників Колегіуму, голова ППО ЗАЕС Іван Здравчев наголосив на тому, що головне завдання сьогодення для активістів — збереження самого профспілкового руху. Роман Макадай, очільник ППО «Атоменергомаш», акцентував увагу на ролі, яку відіграє в профспілковій діяльності досвід старших товаришів, і водночас — на значенні активної позиції молоді.

З метою обміну досвідом Михайло Костюченко, начальник управління кадрів Південноукраїнської АЕС, розповів про те, як на станції організовано роботу із внутрішньо переміщеними особами. За роки, що минули від початку повномасштабного вторгнення, кожному кандидату на працевлаштування пропонувалися наявні на підприємстві вакансії. Співпраця не складалася лише у тих випадках, коли вимушені переселенці самі відмовлялися від пропозицій. Проблема номер один стала недостатня кількість житла. Тим не менш, значна кількість енергодарців усе ж змогла адаптуватися на нових робочих місцях, інтегруватися в колектив і навіть долучитися до спільних активностей, зокрема до спорту.

На жаль, позитивний досвід є не в усіх. Вочевидь, процес працевлаштування спеціалістів, які виїхали з окупованих територій, не може проходити безболісно через зовнішні об'єктивні

причини: наявні енергетичні потужності не можуть забезпечити всіх фахівців рівноцінними посадами; в усіх містах-супутниках не вистачає житла; зрештою, у державі, що воює, немає ресурсів для того, щоб забезпечити переселенцям гідний рівень життя. Крім того, життя переселенців ускладнюють внутрішні переживання: туга за домом, образа і біль через неприйняття колективами, непевність у майбутньому тощо.

Що ж робити в умовах постійного емоційного перенапруження? Саме цій проблематиці було присвячено основну частину навчального процесу — тренінг, який провела психотерапевтка, оргконсультантка, тренерка громадських та соціальних проєктів Марія Яцухенко.

МІЖ МИНУЛИМ І МАЙБУТНІМ — НАЙВАЖЛИВІШЕ

Навіть для тих жителів окупованих міст, які змогли знайти роботу та облаштуватися на

нових місцях, втрата рідного дому не стала перекрутою сторінкою. Усі учасники обговорення погодилися з тим, що сприймають своє нинішнє життя як «несправжнє» й «тимчасове». І в цьому таїться небезпека, роз'яснила психологиня.

Закінчення на 2-й стор.

АКТУАЛЬНО

Чорнобиль: знову лісова пожежа

8 — 11 липня 2025 року на території Чорнобильського радіаційно-екологічного біосферного заповідника (ЧРЕБЗ) у лісах вирувало полум'я. В інфопросторі ця подія не залишила помітного сліду. Однак радіонукліди, вивільнені під час горіння 250 га лісів, навряд чи могли безслідно «розчинитися» в атмосфері. А найгірше те, що ця пожежа може бути лише першою серед серії нових загорянь — адже системного вирішення проблеми протипожежної безпеки у Зоні відчуження не відбувається.

ПРО ЩО ПОПЕРЕДЖАЛИ?

Атомпрофспілка неодноразово привертала увагу до катастрофічних соціальних та екологічних наслідків, а також до ризиків для обороноспроможності, що можуть виникнути через пожежі в лісах навколо Чорнобиля. Масштаб загорянь може бути дуже високим через захара-

щеність лісових масивів сушняком — тут накопичилося, за підрахунками фахівців, щонайменше 14 млн кубів відмерлої засохлої деревини.

У попередній публікації ми обґрунтовували позицію, згідно з якою така ситуація склалася внаслідок перерозподілу обов'язків між ДСП «Північна Пуща», яке було відповідальним за

лісове господарство в Зоні відчуження, і Чорнобильським радіаційно-екологічним біосферним заповідником. З 2022 року на заповідній території не проводилися санітарні рубки, не прокладалися протипожежні рови, не розчищалися просіки, якими може проїхати протипожежна техніка. Йшлося також про кризовий стан ДСП «Північна Пуща», яке через недофінансування втрачає спроможність здійснювати протипожежні заходи та ліквідовувати загоряння навіть на ввіреній їй, меншій, ніж в попередні часи, території.

Закінчення на 3-й стор.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

ЮРИДИЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Сумісництво у роз’ясненні Держпраці: оформлення, відпустки, робочий час

Державна служба України з питань праці нагадала, що працівник має право працювати як за основним місцем роботи, так і за сумісництвом, виконуючи додаткову оплачувану роботу у вільний від основної роботи час (ч. 1 ст. 102-1 Кодексу законів про працю України, далі — КЗпП, ст. 19 Закону України від 24.03.1995 №108/95-ВР «Про оплату праці»). Для оформлення сумісництва укладається окремий трудовий договір, видається наказ та подається повідомлення до податкової.

Укласти трудовий договір за сумісництвом можливо лише за наявності основного місця роботи. Якщо його немає — сумісництво неможливе.

Важливо, щоб робочі години за сумісництвом не перетиналися з основною роботою. Але перевірити це складно, оскільки роботодавець не зобов’язаний з’ясовувати графік працівника на іншій посаді. Тож сумісник може працювати навіть на повну ставку — за згодою роботодавця.

Із 2022 року працювати за сумісництвом можуть також держслужбовці — нормативні обмеження, які цьому заважали, втратили чинність (втратили чинність — Постанова Кабінету Міністрів України від 03.04.1993 №245 «Про роботу за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій», Положення про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій, затверджене Наказом Мінпраці, Мін’юсту, Мінфіну від 28.06.1993 №43), однак за умови, що не виникає конфлікт інтересів (ст. 28 Закону України від 14.10.2014 №1700-VII «Про запобігання корупції»).

Якщо у вас виникають питання правового характеру, звертайтеся за консультацією до фахівців відділу колективно-договірної та правової роботи Атомпрофспілки, пишіть на мейл: kor@union.kiev.ua

Сумісники, як і інші працівники, мають право на щорічну відпустку не менш ніж 24 календарні дні (ст. 2 Закону України від 15.11.1996 №504/96-ВР «Про відпустки», далі — Закон про відпустки). У перший рік роботи таку відпустку можна отримати до закінчення шести місяців безперервної роботи за умови, що працівник одночасно перебуває у відпустці за основним місцем, що підтверджується довідкою (п. 6 ч. 7 ст. 10 Закону про відпустки).

Крім того, суміснику обов’язково надається відпустка без збереження зарплати — на період, що перевищує його щорічну відпустку, якщо основна відпустка триває довше (п. 14 ч. 1 ст. 25 Закону про відпустки).

Якщо працівник сумісник звільняється з основного місця роботи, доцільно також припинити трудові відносини за сумісництвом і укласти новий договір — уже як з основним працівником. Адже КЗпП не передбачає «переведення» з сумісництва на основне місце роботи, і немає визначеного порядку для його фіксації у трудовій книжці.

При цьому звільнити працівника тільки через прийняття на посаду основного працівника не дозволено — підстави для звільнення єдині для всіх.

Також Держпраці нагадує, що з 4 квітня 2025 року сумісники мають право отримувати допомогу по тимчасовій непрацездатності, по вагітності та пологах — як за основним місцем роботи, так і за сумісництвом (Закон України від 23.09.1999 №1105-XIV «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування»).

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Знання, що дозволяють рухатися вперед

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Дослідження, які проводили серед людей, котрі вимушені були покинути рідні краї, показали, що краще адаптуватися до нових умов були спроможні ті, хто змірився з остаточною своєї втрати. Розчарування в ідеї про повернення додому обходилося психіці «дешевше», ніж зави-

снійшому форматі та запропонувала практичні вправи. У фокусі уваги були способи подолання гострого стресу та пошук ресурсів, які допомагають виживати в умовах хронічного стресу, методики розпізнавання і подолання тривожних станів, правила поведінки під час панічних атак, оптимальні стратегії комунікації у колективі та багато інших важливих моментів. Окремий блок був присвячений такому надважливому елементу відновлення, як здоровий сон — окрім теоретичних роз’яснень, тренерка ознайомила аудиторію із методами, що покращують засинання, а також із вправами, які дозволяють взяти під контроль нічні жахиття.

Ознайомитися з базовими техніками само-допомоги можуть усі наші читачі, адже книги «Психолог на зв’язку» і «Психолог на зв’язку-2», в яких Марія Яцухненко разом з колегою Ганною Могильник акумулювали свій досвід, є у вільному доступі онлайн. Будемо також мати надію на продовження серії тренінгів, адже знання найкраще засвоюються у процесі живого спілкування.

Слухачі Колегіуму ознайомилися з дієвими психологічними практиками, які підвищують стресостійкість і допомагають долати наслідки тяжких переживань

сання в минулому, адже ностальгія — це той стан, який надпотужно витягує з людини її ресурси. На жаль, спрямованість у світле майбутнє також не стає рятівною. Адже тоді, коли омріяне повернення додому раз за разом не відбувається, на зміну надіям приходить гірке розчарування. Напевно, це відчував кожен, хто покладав сподівання на успіх контрнаступу, на міжнародну підтримку, на «переговори» тощо.

То що ж залишається, зневіра? У жодному разі! Єдиним правильним виходом із ситуації, що склалася, є акцентуація уваги на теперішньому, на вмінні жити тут і зараз, вирішуючи ті питання, що постають на даний момент.

АБИ ПІДТРИМУВАТИ, ТРЕБА ВТРИМАТИСЬ САМОМУ

Кому ж тут і зараз судилося витримувати найбільше навантаження? Звісно, це профспілкові лідери, особливо ті, хто представляє організації з окупованих територій. Переживаючи власний травматичний досвід, вони беруть на себе додатковий тягар, занурюючись у проблеми колег, котрим прагнуть допомогти. Для того, щоб не допустити такого перевантаження тяжкими емоціями, яке призведе до повного виснаження, лідери повинні передусім подбати про власне психічне здоров’я.

Щоб дати слухачам Колегіуму дієві інструменти, які можна використовувати самостійно, та потім поділитися знаннями із колегами, Марія Яцухненко провела низку роз’яснень у лек-

ЕКСПЕРТНА ДОПОМОГА ЮРИСТІВ

Завершальний блок навчальної програми провели представники ГО «Трудові ініціативи» — юристка Інна Кудінська і директор організації Георгій Сандул. На лекції обговорили останні зміни у законодавстві, які стосуються гарантій і прав працівників і профспілок, колективно-договірне регулювання і трудові права та гарантії, що надаються ветеранам війни, які повертаються на робочі місця.

ВІДГУКИ УЧАСНИКІВ

Євгенія Маслова:

Щиро вдячна за можливість взяти участь у надзвичайно важливому та корисному заході для профактиву ВПО «Підтримка роботи профспілкових організацій, які опинилися під окупацією». Навчання допомогло здобути нові знання. Коле-

гіум став платформою для зустрічі людей, яких об’єднують спільні цінності, досвід та прагнення зберегти й підтримати роботу профспілок навіть у найважчих умовах.

Безумовно, захід дуже корисний, він дав відчутний ресурс для подальшої роботи, нагадав про важливість єдності та взаємної підтримки, наповнив надією, надав практичні інструменти для подолання викликів.

Найціннішим для мене була жива взаємодія з колегами, які, попри всі труднощі, продовжують вірити в силу профспілкового руху. Особливо запам’ятався блок про способи самопомоги в умовах хронічного стресу, обмін практиками збереження командного духу та тренінг від психолога Марії Яцухненко.

Я отримала практичні техніки самопідтримки та допомоги колегам у стані емоційного виснаження. Дізналася про зміни в трудовому законодавстві під час воєнного стану та нові підходи до підтримки ветеранів і ветеранок у командах — це надзвичайно актуально й важливо.

Такі навчання не тільки підсилюють професійно, а й надають моральну підтримку, сприяють збереженню єдності, обміну досвідом та взаємному зміцненню. У нинішні часи змін і невизначеності це єднає нас і допомагає рухатися вперед.

Олена Курносова:

У Колегіумі Атомпрофспілки беру участь не вперше, і щоразу отримую чудові враження від зустрічей. Хочу відзначити те, наскільки вдало було організовано знайомство учасників. Завдяки цікавій формі презентації всі перезнайомилися дуже швидко, і це від самого початку спонукало до відкритості. Можливість розповісти про складнощі, з якими ми стикаємося, знайти відповіді на найактуальніші питання, обмінятися досвідом — це дуже корисно для об’єднання різних людей, котрі працюють над однією спільною справою.

Об’єднанню сприяла й велика кількість інтерактивних завдань. Така форма допомагає значно краще опанувати знання, ніж традиційні лекції. Дуже змістовною та інформативною була зустріч з юристами ГО «Трудові ініціативи», які ознайомили зі змінами в трудовому законодавстві і в питаннях колдоговornoї роботи, а також дали відповіді щодо актуальних питань.

Зустріч залишила по собі позитивні емоції, надала змогу поєднати корисне з приємним — відволіктися на кілька днів від рутини та помилуватися чудовим Львовом.

Олена Прокопенко:

Хочу подякувати організаторам за навчання, що відбувалось у комфортних умовах, а також за відкритість, увагу та готовність реагувати на запити щодо тематики та нагальних потреб учасників. Окрема вдячність за професійних спікерів, котрі готові до діалогу з аудиторією та допомагають розглянути будь-яку проблему під різними кутами зору. Виступ Михайла Костюченка дав можливість порушити питання інтеграції і адаптації працівників зі статусом ВПО не тільки на ПАЕС, а й у інших філіях. Групові заняття, проведені Марією, були дуже цікавими, а практичні поради щодо подолання стресу — корисними.

Інна та Георгій, юристи ГО «Трудові ініціативи», у відповідь на запитання від учасників Колегіуму надали вичерпну інформацію.

Дякую за нові знайомства, за можливість спілкування й обміну інформацією та досвідом!

Любов НАТОЧІЙ

ЛІДЕРСЬКА ПОЗИЦІЯ

«Сірі лицарі» Атоменергомашу

Основні потужності «Атоменергомаш» були зосереджені в Енергодарі — це було друге за величиною, після ЗАЕС, підприємство в регіоні. Багато із працівників, які виїхали на підконтрольну українському уряду територію, нині працюють на майданчиках у Південноукраїнську, Жовтих Водах, Нетішині, Києві. Та попри розпорошеність спеціалістів, профспілкова робота на підприємстві триває. Про її особливості розповідає Роман Макодай, голова ППО АЕМ.

Роман МАКОДАЙ,
голова
ППО «Атоменергомаш»

■ *Романе, розкажіть, будь ласка, як давно ви працюєте на «Атоменергомаш» і що спонукало вас зайняти активну профспілкову позицію?*

Мене запросили на підприємство у вересні 2022 року на посаду юриста. Перед юрвідділом стояли такі завдання, як погодження наказів, звернень, посадових інструкцій та інших документів, і я бачив, що в цьому процесі неодмінно бере участь профспілкова організація.

В подальшому постало питання про те, хто очолюватиме первинну профспілкову організацію і я наважився подати свою кандидатуру — мені здавалося, що юридична освіта та наявний досвід дадуть мені змогу забезпечити виконання всіх необхідних функцій. Проте в ході роботи з'ясувалося, що я знаю далеко не все про профспілкову роботу, тож часто звертався за порадою до старших профспілкових колег.

Вже згодом, коли я був обраний головою ППО «Атоменергомаш», я зміг переоформити профспілкову організацію в Києві, відкрити її власний рахунок — і у квітні 2024 року ППО АЕМ почала працювати як повноцінна установа.

■ *Як вирушили у «самостійне плавання»?*

Першим нашим масштабним проектом — моїм і новообраного проф-кому — стали новорічні подарунки для дітей. І ми одразу відчули: організувати людей, які перебувають в одному місці, легко; зовсім інша ситуація, коли працівники живуть по різних, віддалених одне від одного містах. Не маючи транспорту, ми відправляли подарунки і поштою, і разом з тими, хто їхав у відрядження — придумували все, що могли. Так само непросто було з організацією путівок. Окрім того, що потрібно було переукласти угоди з таборами та санаторіями, треба було ще й організувати трансфер (бо ж раніше його забезпечував НАЕК). Задовольнити геть усі побажання батьків щодо дитячого оздоровлення було неможливо, тож деякі навіть відмовилися від путівок, бо не могли доправити дітей із віддалених виробничих майданчиків. Однак з часом, крок за кроком, ми змогли напрацювати оптимальні рішення для ключових організаційних питань.

■ *Але ж профспілкова робота — це не тільки подарунки і путівки!*

Це і є та основна думка, яку я намагаюся донести до членів профспілкової організації 😊. Не всі розуміють, що профспілка вирішує широкий

спектр питань, що вона може захищати права у тих випадках, коли відсутній діалог, коли між працівниками і керівництвом немає порозуміння.

Значну кількість питань ми вирішували самотійно на засіданні профкому, не повідомляючи про це людям, на користь яких працювали. Зокрема, коли до нас надходили накази про дисциплінарні стягнення, ми завжди глибоко вивчали питання, проводили справжні розслідування (я, до речі, розпочинав свій трудовий шлях як слідчий 😊). Якщо ми переконувались у тому, що на працівників дійсно лежить суттєва провина, то погоджувалися з обґрунтованістю стягнень. Але коли ситуація не була однозначною, пропонували пробачити на перший раз, провести додаткові інструктажі та навчання, якщо й зменшити премію — то на меншу, ніж пропонувалося, суму. Ми виконували цю роботу мовчки, як «сірі лицарі», що залишаються в тіні. Діяли на випередження, не чекаючи того, що працівник, невдоволений діями адміністрації, буде цікавитись: а де ж була профспілка?!

■ *Тобто справедливості для «сірих лицарів» — передусім?*

Так! Але досягти її вдається не завжди. Так само, як неможливо бути хорошими для всіх — завжди хтось залишиться незадоволеним. Бо ж у медалі, як відомо, дві сторони.

Наприклад, власне виробництво в місті Нетішині потребує доволі кваліфікованих спеціалістів, завдання там — не для вчорашніх випускників, водночас це дуже важка фізична праця. Аби стимулювати людей, які виїхали з окупованого Енергодара іти туди працювати, було запропоновано компенсувати їм вартість житла на одну родину. Це викликало обурення у тих, хто переїхав

до Києва і також винаймає житло за високими цінами — мовляв, ми теж працюємо, і тут також дороге житло... У подібних ситуаціях профспілкова організація має згладжувати конфлікти, роз'яснювати причини тих чи інших рішень. З часом, коли вгамовуються емоції, дратливі питання розв'язуються набагато легше.

■ *Ви називаєте профкомітет АЕМ наймолодшою профспілкою...*

Так, тому що у нас дійсно дуже молодий колектив. Саме молодь виявилася найбільш адаптивною, готовою ухвалювати нові нестандартні рішення. Ми часто чуємо: «А раніше було ось так...» Але реалії змінюються, і разом з цим потрібно застосовувати нові підходи. Так, бувало, що ми «натикалися на граблі», але помилки ставали уроками.

■ *Активність молоді проявляється в усіх напрямках профспілкової діяльності?*

У всіх, і серед них — здоровий спосіб життя. Раніше в нас не надто активно велася спортивна робота, а тоді, коли долучилася молодь, ми потужно увірвалися в спільний проєкти. Спортсмени від АЕМ брали участь у благодійних заходах, організованих на станціях: у триатлоні, в забігах, велозаїздах.

Працівники АЕМ взяли участь у цьогорічній Спартакіаді. Ми відряджали їх з думкою про те, що участь — це вже чудово! Але вони зайняли призові місця — II місце з шахів і III місце з міні-футболу. Ми пишаємося ними, адже хлопці з Києва, Південноукраїнська, Жовтих Вод, Нетішина ніколи до виступу не тренувалися разом. У Південноукраїнську і в Києві, де є достатня кількість охочих, ми орендуємо спортивні зали. Словом, намагаємося охопити всі сфери, щоб люди відчували турботу про себе.

Леся ГАЙОВА

АКТУАЛЬНО

Чорнобиль: знову лісова пожежа

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

На недофінансування скаржиться і ЧРЕБЗ, де було ухвалено рішення про створення власної протипожежної служби. Цьогоріч керівництво заповідника повідомляло про вкрай незадовільний стан протипожежної безпеки. Судячи із нещодавніх подій — небезпідставно.

ЩО ВІДБУЛОСЯ?

Упродовж чотирьох днів 18 одиниць протипожежної техніки та 86 вогнеборців ГУ ДСНС України в Київській області, 4 патрульні пожежні авто, 4 пожежні машини, 2 трактори з плугом ПКЛ-70 та бульдозер, 15 працівників ДСП «Північна пуща», дислоковані у ЧЗВ військові з 8 одиницями важкої гусеничної техніки героїчно боролися з вогняною стихією. Відповідальний за стан пожежної безпеки — Чорнобильський радіаційно-екологічний біосферний заповідник — посилено долучився до боротьби (8 працівників з трьома бензопилами) — так описав подію Валентин Щербина, віцепрезидент з військової екології та

відновлення екосистем в Асоціації професіоналів довкілля РАЕВ. Надалі еколог поцікавився, де під час пожежі перебували 14 пожежних автомобілів, переданих ЧРЕБЗ від підрозділів ДСНС з різних регіонів, де були 3 пожежних автомобілі ЧРЕБЗ та 18 працівників служби державної охорони, які пройшли навчання в аварійно-рятувальному загоні спеціального призначення ГУ ДСНС України в Київській області за програмою «Підготовка членів добровільної пожежної охорони», та озвучив ще цілу низку незручних для структур, відповідальних за протипожежну безпеку, питань.

Відаючи безмежну шану всім, хто долучився до боротьби з пожежею, нагадаємо про стару істину: надто часто солдати мусять проявляти героїзм тоді, коли недогледіли генерали. Системних ефективних рішень щодо лісів у Зоні відчуження немає: ДСП «Північна Пуща» знищується; ЧРЕБЗ, вочевидь, не справляється із загрозами пожеж. Попри численні звернення Атомпрофспілки, екологічних організацій та інших установ, проблема на урядовому рівні не вирішується.

ЩО БУДЕ ДАЛІ?

Поки що літня погода була до нас напрочуд по-благливою: температура не сягала пікових показників, на зміну нетривалим періодам спеки приходили дощі. Але слід пам'ятати про те, що традиційно в Україні найбільш посушливим місяцем завжди був серпень, а отже — загроза загорянь напевно зросте.

Нині «спекотний» період триває і в Кабміні, проте ми маємо надію, що після завершення нових призначень і переходу ДАЗВ у підпорядкування Міненергетики, у фокус уваги урядовців усе ж потрапить та колосальна загроза, яку несуть пожежі в Зоні відчуження. На переконання Атомпрофспілки, одним із елементів комплексного розв'язання проблеми має стати відновлення повноцінного функціонування ДСП «Північна пуща» і надання підприємству статусу критично важливого.

ОФІЦІЙНО

Призначено нову очільницю
Міністерства енергетики України

17 липня на посаду міністра енергетики України призначено Світлану Гринчук, яка перед тим очолювала Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України.

Ще раніше вона рік пропрацювала заступницею міністра енергетики Германа Галущенка. Перебуваючи на посаді очільниці Міндовкілля, Світлана Василівна продемонструвала відкритість до діалогу з Атомпрофспілкою, уважне ставлення до кола проблем, озвучуваних профспілковцями, та прагнення до пошуку збалансованих рішень.

Атомпрофспілка вітає Світлану Василівну із обранням на нову відповідальну посаду та висловлює надію на подальшу конструктивну

співпрацю, спрямовану на покращення в стратегічно важливій галузі української економіки.

АТОМНИЙ СПОРТ

Досвід + максимальна віддача = перемога!

У цьогорічній Спартакіаді у змаганнях з міні-футболу в групі В переможцем стала команда СООП, а її гравець, провідний інженер з розробки і впровадження програмного забезпечення Олександр Ганул був визнаний найкращим бомбардиром. Розпитуємо футболіста-любителя про його захоплення.

Олександр, як давно ви зацікавилися грою у футбол?

Це хобі, яке я маю ще з дитинства. В нас у дворі була компанія, яка любила поганяти м'яч. Ніхто з нас не претендував на те, щоб стати професійним спортсменом, грали задля задоволення. Але для мене футбол став більше, ніж дитячою розвагою, я продовжував тренуватися й у дорослому віці. Загалом, я вважаю фізичну активність невід'ємною частиною життя — разом з колегами з IT-служби брав участь у змаганнях зі спортивного орієнтування. Разом з дружиною, яка захоплюється легкою атлетикою — у змаганнях з дуатлону. Але найулюбленішим видом спорту для мене завжди залишався саме футбол.

Чи граєте в нього разом із колегами? Обов'язково! У 2006 році, коли я розпочав працювати на Східному гірничо-збагачувальному комбінаті, тут уже була сформована футбольна команда. Я грав разом із нею, а також з іншими жовтоводськими спортсменами-аматорами. Команда, в якій я беру участь, регулярно виступає

на міських турнірах з футзалу і нерідко посідає призові місця.

Чи займаєтеся ви разом із тренером? Ні, професійного наставника в нас немає. Я ж виступаю організатором тренувань.

Як часто відбуваються заняття? Ось уже кілька років ми стабільно займаємося двічі на тиждень.

Команда, яка грала у Спартакіаді атомників, тренується разом постійно?

Не зовсім так. Оскільки Спартакіада — це профспілкові змагання, то до команди, яка поїде в Бояни, були запрошені спортсмени, які є членами Східної об'єднаної профспілкової організа-

ції. Дехто із них тренувався постійно, а дехто брав перерву в заняттях, але швидко зміг відновити свої навички.

Скільки часу знадобилося для згуртування?

Ми тренувались у тому складі, в якому виступали, протягом трьох тижнів. За цей час звикли один до одного, скоординувалися. Було дуже приємно, що всі гравці дуже швидко схоплювали, як нам треба діяти разом, дуже добре розуміли один одного.

Порозуміння і є основною запорукою успіху?

Саме так, найважливіше — це злагодженість, чітке розуміння того, хто яку роль повинен відігравати.

Вас було визнано найкращим футболістом нападником нинішньої Спартакіади!

Найважливіше: злагодженість, чітке розуміння, хто яку роль повинен відігравати

Я задоволений тим, що мені вдалося вдало зіграти, але не виключаю, що в моєму успіху як бомбардира була доля випадку. Адже зазвичай я граю в захисті.

Як вважаєте, завдяки чому вдалося здолати суперників?

Оскільки середній вік нашої команди — 40+, то напевно ми взяли за рахунок супершвидкості 😊. Але на нашому боці був досвід! А ще те, що кожен із гравців виклався на 100 %.

У вас спортивна родина — чи наслідують ваш приклад і приклад вашої дружини діти?

Так. Тринадцятирічна дочка, як і її мама, займається легкою атлетикою. А дев'ятирічний син — футболістом.

Ви є для нього наставником?

Син відвідує секцію, яку веде професійний тренер Павло Шеремет, тож я, радше, є порадиником. Як малеча грає у футбол? Поки що кожен із них прагне сам заволодіти м'ячем і сам забити якнайбільше голів. А я намагаюся роз'яснити синові, що футбол — це гра, в якій потрібно не тільки бігати і бити по м'ячу, а й думати: координувати свої зусилля з іншими, щоб досягати вищих результатів.

Марічка СМЕРЕКА, Любов НАТОЧІЙ

МОЛОДІЖНА РОБОТА

Підсумки звітної конференції організації молоді ЧАЕС

10 липня у Славутічч відбулася звітна конференція ОМ ППО ЧАЕС. Уже кілька років поспіль вона проводиться влітку, на відміну від конференцій інших МО.

Цьогоріч на конференції із 21 запрошених було зареєстровано 18 делегатів від підрозділів. На порядку денному: звіт за виконану роботу ОМ ЧАЕС та внесення змін до складу Ради молоді й дообрання нових членів організації.

Делегати заслухали звіт голови ОМ ЧАЕС Вікторії Старинщак та одногослосно визнали його задовільним. Вікторія представила розгорнуту доповідь про напрями роботи організації. Розповіла й про плани на наступний рік.

Не залишилися осторонь і поточні ініціативи: Вікторія запросила молодь взяти участь у Х Ювілейному Фотоконкурсі ОМА, який триватиме до 31 липня. Крім того, детально розповіла про проєкт «Поличка знань для персоналу ЧАЕС», який став переможцем Конкурсу проєктів Організації молоді Атомпрофспілки «Голос молодіжного лідера» Весняної школи ОМА. До складу Ради молоді ЧАЕС обрали нових представниць трудових

колективів — Катерину Плешкан та Марину Набойченко.

Голова ППО ЧАЕС Богдан Сердюк вручив членці Ради молоді Світлані Колинько Подяку ЦК Атомпрофспілки за ініціативний і творчий підхід під час підготовки та проведення заходів ОМ, особистий внесок у молодіжний рух Атомпрофспілки. Також відповів на складні запитання, що хвилюють не лише молодь, а й увесь персонал. Це проблеми з транспортним перевезенням, рівнем оплати праці на ЧАЕС, збереженням відпусток за особливий характер праці, організацією місць міжзмінного відпочинку для персоналу тощо.

Богдан Сердюк, голова ППО ЧАЕС:

Від початку створення ОМ Атомпрофспілки робилося все, щоб заходи були цікавими, розвивали навички командної роботи, давали можливості розкрити молодим активістам свої таланти.

Колишні голови рад молоді нині працюють на посадах заступників голів профкомів на ПАЕС, ХАЕС, в АРС. Для багатьох активна громадська робота допомогла в кар'єрному зростанні. Так, головний інженер ЧАЕС Олександр Тітарчук, на-

чальник транспортного цеху Сергій Здоренко, начальник інженерного центру Максим Проценко, начальник відділу технічного контролю Вадим Несмачний свого часу були активними членами Ради молоді ЧАЕС. Колишній голова молодіжки ЗАЕС Дмитро Орлов є міським головою Енергодара. Колишній голова Ради молоді ПАЕС Вячеслав Стоянов — генеральний директор ПАЕС.

У цілому організація молоді — успішний проєкт профспілки, який не тільки залучає нові кадри, а й дає змогу випробовувати нові напрями і нові формати заходів.

Вікторія Старинщак, голова ОМ ЧАЕС: Особисто для мене ОМ ЧАЕС — це більше, ніж захоплення чи робота. Це частина життя, а люди поруч — частина родини.

Моя посада дає багато можливостей для самореалізації і навчання. Я завжди знаю, до кого звернутись, якщо потрібна допомога або порада.

Труднощів, звісно, багато. Війна порушила наші плани на майбутнє. Певні заходи недоречні у воєнний час, а деякі неможливо реалізувати через вахтовий метод роботи, запроваджений після повномасштабного вторгнення. Ще глобальні проблеми — брак фінансування та мала кількість молоді на підприємстві порівняно з минулими роками. Відплив молодих людей теж зумовлений війною. Проте я вірю, що після її закінчення ми зможемо повернутись у звичайний ритм життя й реалізуємо все задумане.

Вважаю, на тих, хто долучається до організації молоді, чекає розвиток, цікаві заходи, навчання, можливість реалізувати свої ідеї. Об'єднавши зусилля з однодумцями, легше протистояти викликам сьогодення!

Світлана КОЛИНЬКО

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор: Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить 2 рази на місяць
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»: 04073, м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 2000